

Αλγεβρικές δομές

18-02-2019

1^ο διαγώνιο

Ορισμός

Διατύπωση R είναι ένα σύνολο επολυσωμένο με δύο (διμερείς) πράξεις, τη "λογική" πρόσθεση "+" και πολλαπλασιασμό "•", έτσι ώστε

- $(R, +)$ αβελιανή ομάδα
- $a(b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c \quad \forall a, b, c \in R$
- $a(b + c) = ab + ac$ και $(a + b) \cdot c = ac + bc \quad \forall a, b, c \in R$

Ορισμός

Ομάδα G είναι ένα σύνολο επολυσωμένο με μια διμερή πράξη $*$

- $a * (b * c) = (a * b) * c \quad \forall a, b, c \in G$
- $\exists e \in G \quad x * e = e * x = x \quad \forall x \in G$ (αυτίστης)
- $\forall x \in G \quad \exists x' \in G \quad x * x' = x' * x = e$ (αντίστροφο)

Αν επιπλέον ισχύει $a * b = b * a \quad \forall a, b \in G$ (\Rightarrow) G αβελιανή

Ορισμός

Ένας διατύπος καλείται μεταθετικός αν $xy = yx \quad \forall x, y \in R$

Θα συμβολίσω με O_R το μεταθετικό αυτίστηρο του R .

Θα συμβολίσω με I_R το πολλαπλασιαστικό αυτίστηρο του R
(\exists πάντα)

π.χ. $(\mathbb{Z}, +, \cdot) = \{-4, -9, 0, 2, 4, \dots\}$

$$S = \{\bar{0}_{12}, \bar{4}_{12}, \bar{8}_{12}\} \subseteq \mathbb{Z}_{12}$$

Πράξεις:

$$I_S = \bar{4}_{12} \text{ αυτίστηρο} \quad \bar{0}_{12} \cdot \bar{4}_{12} = \bar{0}_{12}$$

$$\bar{4}_{12} \cdot \bar{4}_{12} = \bar{4}_{12}$$

$$\bar{8}_{12} \cdot \bar{4}_{12} = \bar{8}_{12}$$

ΜΟΝΙΣ ΕΡΩΤΗΣΗ ΟΤΙ $x \cdot I_S = x$

Ορισμός

Ένα στοιχείο $a \in R$ ονομάζεται αντιστρέψιμο αν $\exists a' \in R : a \cdot a' = a' \cdot a = 1$
(τα αντιστρέψιμα στοιχεία ονομάζονται μονάδες του R)

Ορισμός

Ένας δακτύλιος ονομάζεται δακτύλιος διαίρεσης όταν όλα τα στοιχεία του είναι αντιστρέψιμα
ονομάζεται δακτύλιος διαίρεσης

Ορισμός

Σώμα ονομάζεται ένας μεταθετικός δακτύλιος διαίρεσης

π.χ. ΟΙ ΣΩΜΑ $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ αφού τα μόνα αντιστρέψιμα το ± 1

Σώμα, $\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}, \mathbb{Z}_p$ για p πρώτο με πράξεις $(+, \cdot)$

$$(*) \quad \mathbb{Z}(\sqrt{p}) = \{a + b\sqrt{p}, a, b \in \mathbb{Z}\}$$

Ορισμός

Έστω R δακτύλιος. Ένα πολυώνυμο $\phi(x)$ με συντελεστές από τον R είναι
ένα (όχι κενό) άθροισμα της μορφής

$$\sum_{i=0}^{\infty} a_i x^i = a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots \quad \text{όπου όλα τα } a_i = 0 \text{ εκτός πεπερασμένου αριθμού}$$

Τα a_i ονομάζονται συντελεστές του $\phi(x)$ και ορίζουμε βαθμό του $\phi(x)$ ($\deg \phi(x) = \max\{i : a_i \neq 0\}$)

Ορισμός (Πολυωνυμικός Δαυτιάσις)

Έστω R δαυτιάσις, ορίζουμε πολυωνυμικός δαυτιάσις υπέρνω του X (συμβ. $R[X]$), το σύνολο που έχει ως στοιχεία τα πολυώνυμα ως προς X με συντελεστές στοιχεία $\in R$

Αντίστοιχα, μπορούμε να ορίσουμε τον $R[X, Y] = R[Y, X]$
"

Αντίστοιχα, οδηγούμαστε στην έννοια $(R[X][Y])$

του ποσ. δαυτιάσιων ή μεταβλητών

$$R[X_1, \dots, X_n]$$

Έστω $S = R[X_1, \dots, X_n]$ κάθε στοιχείο της μορφής

$$a_1 X_1^{a_1} a_2 X_2^{a_2} \dots a_n X_n^{a_n}, a_i \in R, a_i \in \mathbb{N} \text{ καθεύτω μονώνυμο}$$

(συμβ. X^a , όπου $a \in \mathbb{N}^n$)

(ένα πολυώνυμο είναι άθροισμα μονώνυμων)

π.χ. $R[X_1, X_2, X_3, X_4]$, $\phi = 11X_3 - 2X_1X_3^2$

$$X^a, a = (1, 0, 1, 0)$$

$$X^b, b = (1, 0, 2, 1)$$

πρότυπος (ένας πολυώνυμος δαυτιάσις)

$$f = \sum_{u \in \mathbb{N}^n} c_u X^u$$

$$g = \sum_{u \in \mathbb{N}^n} d_u X^u$$

→ (έτσι έχουμε πρόσθεση μονώνυμικών)
→ (περ. το πινάκω c_u, d_u , οπότε οπρ. $f+g$)

$$\begin{array}{l} \text{Ορίζεται " + " } f+g = \sum_{u \in \mathbb{N}^m} (c_u + d_u) x^u \\ \text{" \cdot " } f \cdot g = \sum_{k \in \mathbb{N}^m} \left(\sum_{\alpha+\beta=k} (c_\alpha d_\beta) \right) x^k \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} f+g \\ f \cdot g \end{array}} \right\} \begin{array}{l} \text{δίνεται δομή} \\ \text{δαιτυλίων βρω} \\ \mathbb{R}[x_1, \dots, x_n] \end{array}$$

Περιοχή Νομοθετημένων Αιτιώσεων

Ορισμός

Έστω R μεταθετικός δαιτυλίων με μοναδιαίο στοιχείο, ο R λέγεται **αιεραία περιοχή** (ή περιοχή) αν $ab = 0_R \Rightarrow$ αναγκαστικά $a = 0_R$ ή $b = 0_R$

(αν a, b με $ab = 0_R \Rightarrow$ υαδόνται μηδενολογότες)

* Ο R αιεραία περιοχή αν $\delta\mathbb{N}$ έχει μηδενολογότες)

π.χ. ο \mathbb{Z}_6 δεν είναι αιεραία περιοχή.

Πείραμα

- 1) Κάθε σώμα είναι αιεραία περιοχή
 (το αντίστροφο δεν ισχύει
 το \mathbb{Z} είναι ΑΠ αλλά όχι σώμα)
- 2) Κάθε πεπερασμένη αιεραία περιοχή είναι σώμα.

Πρόταση

Αν ο R είναι αθέταλο πεδίο τότε
και ο $R[x]$ είναι αθέταλο

Απόδειξη

Έστω ο $R[x]$ όχι αθέταλο πεδίο \Rightarrow

$\exists \phi_1, \phi_2 \in R[x]$ με $\phi_1, \phi_2 \neq 0$ και $\phi_1 \cdot \phi_2 = 0$

$$\Leftrightarrow \deg(\phi_1 \cdot \phi_2) = 0 \Rightarrow \deg \phi_1 + \deg \phi_2 = 0$$

\uparrow \uparrow
 \mathbb{N} \mathbb{N}

$\deg \phi_1 = \deg \phi_2 = 0 \Rightarrow \phi_1, \phi_2 \in R$ αφού ο R έχει σταθ.

$\phi_1, \phi_2 \neq 0$ με

$$\phi_1 \cdot \phi_2 = 0$$

από το, στο ότι ο R είναι

αθέταλο πεδίο.

Θεώρημα (Ευκλείδης Αλγόριθμος)

Έστω $f(x), g(x) \in R[x]$, R αθέταλο πεδίο και $g(x) \neq 0$. Τότε
υπάρκουν μοναδικά πολυώνυμα $u(x), r(x)$ τ.ω. $f(x) = u(x)g(x) + r(x)$
 $\deg(r(x)) < \deg(g(x))$ ή $r(x) = 0$

Αν $r(x) = 0$ τότε $g(x) \mid f(x)$

$$(a \mid b, \text{ αν } \exists \gamma : b = a\gamma)$$

Ποιότητες (διαμετόματα σε πολυώνυμα)

Έστω $\phi_1(x), \phi_2(x), \phi_3(x), \phi_4(x) \in R[x]$

1) $\phi_1(x) \mid \phi_2(x)$ και $\phi_2(x) \mid 0$

2) $\phi_1(x) \mid \phi_2(x)$ και $\phi_2(x) \mid \phi_3(x) \Rightarrow \phi_1(x) \mid \phi_3(x)$

3) $\phi_1(x) \mid \phi_2(x)$ και $\phi_1(x) \mid \phi_3(x) \Rightarrow \phi_1(x) \mid a\phi_2(x) + b\phi_3(x)$

4) $\phi_1(x) \mid \phi_2(x)$ και $\phi_3(x) \mid \phi_4(x) \Rightarrow \phi_1(x)\phi_3(x) \mid \phi_2(x)\phi_4(x)$

Ορισμός (ανάγωγο)

Έστω R αλγεβρικό πεδίο. Ένα στοιχείο $p \in R$ που δεν είναι αντιστρέψιμο ονομάζεται **ανάγωγο** αν υπάρχει $p = ab$, $a, b \in R$
 \Rightarrow a αντιστρέψιμο ή b αντιστρέψιμο.

π.χ. στο \mathbb{Z} τα ανάγωγα είναι οι πρώτοι αριθμοί $\neq p$
 $p = p \cdot 1$ ή $p = (-p) \cdot (-1)$ (για ± 1 αντιστρέψιμα)

Ορισμός (ανάγωγο πολυώνυμο)

Ένα **ανάγωγο πολυώνυμο** $f(x) \in R[x]$ με $\deg f(x) \geq 1$ ονομάζεται **ανάγωγο** αν **δεν** μπορεί να γραφεί ως $f(x) = g_1(x)g_2(x)$ με $g_1(x), g_2(x) \in R[x]$ και $\deg g_1(x), \deg g_2(x) \geq 1$.

Παρατήρηση

1) Σημαντικό πόσο διαφέρει ο ορισμός R στον οποίο ορίζουμε ότι είναι ανάγωγο στα $R[x]$ από ότι στα $\mathbb{R}(x)$.

π.χ. $\rightarrow \mathbb{R}[x]$ το x^2+1 είναι ανάγωγο

$\rightarrow \mathbb{C}[x]$ το x^2+1 όχι ανάγωγο, αφού $x^2+1 = (x-i)(x+i)$

2) Δεν συνδέονται ύπαρξη ριζών ενός πολυωνύμου με το παραγοντιστικό ως ανάγωγο.

π.χ. $x^4+2x^2+1 \in \mathbb{R}[x]$ δεν έχει ρίζες

και $x^4+2x^2+1 = (x^2+1)(x^2+1)$ δηλαδή είναι ανάγωγο.

$R = \mathbb{Z}$ το S ανόμοιο

$R = \mathbb{Q}$ το S όχι ανόμοιο αφού $S = \frac{5}{3} \cdot 3$

Ορισμός ΠΜΑ

Θεωρούμε αυθαίρετο πεδίο R . Ο R ονομάζεται ΠΜΑ αν

i) κάθε στοιχείο του είναι αναστρέψιμο είτε πρόκειται

ω> πεπερασμένο ή άπειρο αναγώγων στοιχείων του R

ii) Αν $a \in R$ με $a = p_1 \cdot \dots \cdot p_t = q_1 \cdot \dots \cdot q_n$ (ήναίμε αναγ. στοιχείων του R)

υποχρεωτικά $t=n$ και κάθε p_i είναι ισόδυναμο με κάποιο q_j .

π.χ. το \mathbb{Z} : οι αριθμοί είναι είτε ± 1 (αναστρέψιμοι) είτε έχει ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΡΧΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

($\alpha, \beta \in R$ λέγονται ισόδυναμα αν $\exists \gamma \in R$ αναστρέψιμο με $\alpha = \beta\gamma$)

π.χ. στο \mathbb{Z} τα ισόδυναμα είναι τα $\{\pm k\}$

• στο $\mathbb{R}[x]$: $x^3 - x^2 + x - 1 = (x-1)(x^2+1)(2x-2)(\frac{1}{5}x^2 + \frac{1}{5})$
ένα άσπεστο σύστημα αναγώγων

$\mathbb{R}[x]$ είναι ΠΜΑ: $2x-2 = 2(x-1)$ } ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ
και 2 αντιστρ. }

Θεώρημα

Αν ο R είναι ΠΜΑ και ο $R[x]$ ΠΜΑ

π.χ

αν $R = K$ σώμα τότε είναι ΠΜΑ

$\mathbb{R}, \mathbb{C}, \mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{p}), \mathbb{Z}_p, \mathbb{R}[x], \mathbb{C}[x], \mathbb{Q}[x]$